

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czynimy, iż Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia dwudziestego czwartego Maja, tysiąc ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y
X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O .

W sprawie Starozakonnego Hirsza Nathana w Poznaniu przy Ulicy Slosarskiéy pod liczbą 172, mieszkającego zanoszącego rekurs przeciw Wyrokowi Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Poznańskiego (któremu strony odstępując appellacyi, podały się jako Sądowi ostatecznemu) w dniu dwudziestym pierwszym Października tysiąc ośmset osmego roku zapadlemu, przez Mecenasa Xawerego Kiedrzyńskiego — mimo niestawienia się strony pozwanej to jest Jakoba Wyganowskiego Dóbr Kopytowa w Powiecie Powidzkim Departamencie Poznańskim właściciela tamże mieszkającego, gdy od udowodnionego w dniu siedmym Grudnia roku zeszłego tysiąc ośmset dziesiątego wręczenia Rezolucyi Kommissyi Podań i Instrukcyi sprawę przyjmuiący, z zapozwem do obrony, czas przepi-

sany Art. 42, 44, 46. Organizacyi Sądu Kassacyjnego upłynął, a strona rekursująca sprawę popiera;

Maiąc sobie przez nią uczyniony wniosek:

1. iż wyrok zaskarżony przypuszczający stronę teraz pozwaną do przysięgi na to: iż waluty żadney na wexel przez siebie wydany nicodebrała, a w razie wykonania przysięgi terażniejszego Rekursującego ze skargą oddalający, zapadł przeciw wyraźnemu prawu;
2. iż uchybione zostały istotne pod nieważnością zalecone Sądownego postępowania formalności.

Co taż strona powodowa w sposób następujący usprawiedliwia:

- I. Art. 1341. Kodexu NAPOLEONA w dniu pierwszym Maia tysiąc ośmset osmego r. ogłoszonego, a zatem wczasie zapadłego wyroku już obowiązującego, nie dozwala dowodów przez świadków przeciw dokumentom Autentycznym, lub z podpisem prywatnym, kiedy przedmiot wartości sto pięćdziesiąt franków przechodzi. Wexel zaś Jakoba Wyganowskiego był z podpisem prywatnym i urzędownie przed Notaryuszem zeznanym. Wyrok nadto Monarchy dnia dziesiątego Października tysiąc ośmset dziewiątego w Art. 16. postanowił: — „iż przepisy Kodexu NAPOLEONA w Artykułach 1315. aż do 1369. zawarte, tyczące się dowodów zachowane bydź winny od dnia pierwszego Maia tysiąc ośmset osmego roku we wszystkich processach dawniejszych i nowych.”

Art. 4. Konstytucyi „wszystkich Obywateli w obliczu prawa porównał.” Sąd przecież wyrokujący dał pierwszeństwo Chrześcianinowi przeciw Żydowi, co do wiarogodności w wykonaniu przysięgi. —

II. Wy-

II. Wyrok zaskarżony nakazujący dowód przez świadków pominął rozporządzenia wskazane Art. 255. 262. i 264. Kodexu postępowania obeymujące formy iakie w takim razie zachowane bydź maia, a nieymniéy przestąpił §§. 26. i 29. tyt. XXVII, Ordynacyi Sądowéy zeszłego rządu, —

Przywodząc nareszcie iż wyrok zaskarżony nosi datę dwodziestego pierwszego Października tysiąc ośmset osmego, a śledztwa czynionemi były od dwodziestego drugiego do dwodziestego czwartego tegoż miesiąca, domaga się kassacyi na mocy Art. 10. pod liczbą 1. i 2. Organizacyi Sądu Kassacyjnego. —

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, mieysca kassacyi zaprzeczającego.

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iż ocenienie ważności wexlu pod rządem zeszłym to iest w dniu piętnastym Lipca tysiąc ośmset szóstego roku wydanego, nie mogło podług innych następować prawideł, iak podług tych które są prawami zeszłego rządu wskazane, co nawet wyraźnie uznaje Art. 15. Ustawy przechodniéy dziesiątego Października tysiąc ośmset dziewiątego lubo późniéy po zapadłym wyroku wydanéy. —

zważywszy nad to

iż Art. 16. teyże Ustawy, do którego się rekursujący odwołanie nie może się ściągać do *ważności* dowodów (prawo bowiem nie ma skutków wstecznych), lecz ściąga się raczéy do *sposobu postępowania* w przyimowaniu dowodów. —

zważywszy oraz

co do wytkniętych w rekursie uchybień z Kodexu postępo-

wania przywiedzionych że przepisy te niemogły mieć w obecnéy sprawie pierwszeństwa przed prawidłami zeszłego rządu, gdy sama nawet ustawa przechodnia do którój się rekursujący niewłaściwie odwołuje jest późniejszą od zaskarżonego wyroku, a Instrukcyja Ministerii Sprawiedliwości pod dniem dwudziestym trzecim Maia tysiąc ośmset osmego roku wydana, wskazywała, iżby w Sprawach mających być sędzonemi pódług praw zeszłego rządu, Ordynacya także Sądowa tegoż rządu zachowywana była: tym samém więc Sąd wyrokujący nie trzymając się w niniejszój sprawie ani *Kodexu postępowania*, ani *Kodexu Cywilnego* nie zgwałcił żadnego wyraźnego prawa:

zważywszy nakoniec

iż Sąd wyrokujący po uczynionój wzmiance „że *Sprawa między Żydem i Chryścianinem zachodzi*” nie na téj różnicy wiarogodność przysięgi opierał, lecz raczój dodając wyraźnie słowa:”

“powód (to iest Starozakonny Hirsz Nathan) iako Cessyonaryusz tylko *de facto alieno* a zatém *de ignorantia* zapozwany zaś *de veritate* przysięgę wykonać może,”
na téj różnicy oparł decyzją swoję; a tém samém nieobrazil Art. 4. statutu konstytucyjnego.

Rekurs Starozakonnego Hirsza Nathana przeciw Jakobowi Wyganowskiemu niestawiającemu zaocznie rozsądziąc:

tenże Rekurs odrzuca, summę trzydzieści pięć złotych w papierze stemplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż summę równie w papierze stemplowanym od niniejszego wyroku przez rekursującego opłaconą mieć chce i tegoż stosownie do Art. 58. Organizacyi Sądu Kassacyjnego na zapłacenie grzywien

na fundusz ubogich w summie dwieście dziesięć Złotych polskich skazuje — mocą niniejszego Wyroku. —

(podpisano) STA: POTOCKI Prezes.

(L. S.)

Osiński Pisarz.

Wydrukować
Radzca Stanu, Zastępca
Ministra Sprawiedliwości
Ig: Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny

Nro 52.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia dwudziestego czwartego Maja, tysiąc ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y
X I E Ś T W A W A R S Z A W S K I E G O.

W sprawie Stanisława Masłowskiego dóbr Ossiakowa z przyległościami w powiecie Wieluńskim Departamencie Kaliskim dzie-

dzica także w Nowej wsi zamieszkałego, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Xawerego Kiedrzyńskiego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnej Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego, w dniu dziesiątym Listopada roku zeszłego tysiąc ośmset dziesiątego, na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Stanisław Masłowski za lekkomyślny wystrzał z fuzyi, którego skutkiem było zabicie Franciszka Rogaczewskiego, na zasadzie §ów 57. i 778. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego w umiarkowaniu stopnia kary, stosownie do udowodnionych okoliczności na półroczne więzienie, tudzież na żywienie pozostałej zabitego wdowy, i dzieci, oraz na ponoszenie kosztów prawnych skazanym został.

Mając sobie uczyniony przez rekursującego wniosek:

iż wyrok dopiero wspomniany zapadł *przeciw wyraźnemu prawu*:

Sąd bowiem wyrokujący uznawszy czyn przez rekursującego popełniony za *przypadkowy* stosownie do §u 57, przecież wymierzył nań karę w myśl §u 778. który mówi o czynach z *winy* popełnionych;

że zatem stosownie do Art. 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego wyrok zaskarżony skassowanym. a sprawa w celu powtórnego rozsądzania innemu Sądowi Kryminalnemu odeślana być winna.

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora mieysca kassacyi zaprzeczającego,

S A D K A S S A C Y I N Y

zapatrzywszy się

na przytoczony w Wyroku §. 37. prawa kryminalnego w słowach:

„Jeżeli czynność sprowadzająca przeciw zamiarowi czynicy trafunkowy skutek z siebie saméy iest niedozwolona, tedy skutek ten nie może wprawdzie być uważanym za przestępstwo.

i następujący po nim §. 58. tegoż prawa

„Lecz im łatwiej w możność tegoż skutku przewidzianą być mogła przez przestępcę, tém więcéy (przez wzgląd na wynikłą stąd szkodę) musi być zostrzoną kara niedozwolonej czynności.”

i zważywszy

iż Sąd wyrokujący w myśl tegoż prawa, mógł uznać, ówe żartowne *straszenie bronią*, zwłaszcza o któręy *wiedział* rekursujący, że *bił z pierwszego spustu*, za czynność *niedozwoloną*, tém kardiéy gdy możność zdarzonego wypadku łatwo przez rekursującego *przewidzianą być mogła*, gdy ten po nieiakiéy przerwie czasu od pierwszego wystrzału nie mając ciągle broni w swém ręku, obowiązany był przeświadczyć się należycie, czyli przez ten czas nie została nabita; —

zważywszy następnie

iż w takowém ocenieniu czynu kara oznaczona z §. 778., lubo w związku z poprzedzającemi §§mi ściągającego się do *prześcąpienia urzędzeń policyjnych* nie przechodzi iednak miary wskazanéy §em następującym 780. w związku z §. 691. w słowach:

§. 691. „Každy winien iest tak urządzić swoje postępowanie, aby ani przez czyny, ani przez opuszczenia nie wystawiał na niebezpieczeństwo zdrowia lub życia drugich.”

§. 780. „Ten nawet, kto bez przestąpienia wprowadzie, wyraźnych ustaw lub osobnych przepisów, lecz przez grube zaniechanie powszechnéj dla każdego według §:691. obowiązkowéj ostrożności, uszkadza kogo na zdrowiu lub życiu, zasługuje zawsze na stosowną karę cielesną”

a tak nie znalazłszy w zaskarżonym wyroku obrazy wyraźnego prawa.

Rekurs Stanisława Masłowskiego przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéj Departamentów Warszawskiego i Kiałiskiego w dniu dziesiątym Listopada tysiąc ósmset dziesiątego roku zapadłemu, rozsądziąc.

Tenże rekurs odrzuca — mocą niniejszego wyroku. —

(podpisano) J. LUSZCZEWSKI Zast. Prezesa.

Wydrukować

(L.S.)

Radca Stanu, Zastępca
Ministra Sprawiedliwości

Osiński Pisarz Sądowy.

Ig: Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

(L.S.)

Antoni Joneman

Sekretarz Jeneralny